

برآورد میزان گاز CO_2 در یک واحد شیرین سازی گاز در شرکت ملی مناطق نفت خیز جنوب ایران براساس آنالیز سوخت

نعمت... جعفرزاده حقیقی فرد^۱، آرام زویداوی^۲، مریم قلیشخانی^۲، علیرضا معصومی^۳

نویسنده مسئول: خوزستان، اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات خوزستان، دانشکده محیط‌زیست A_zoveyda@yahoo.com

پذیرش: ۹۰/۰۵/۲۲ دریافت: ۹۰/۰۳/۰۴

چکیده

زمینه و هدف: واحدهای تولید نفت و گاز به دلیل دارا بودن فرایند احتراق، آلودگی‌های گازی متنوعی، از جمله دی‌اکسیدکربن را وارد اتمسفر می‌کنند. در این مقاله، برآورد میزان انتشار دی‌اکسیدکربن ناشی از یک واحد شیرین سازی گاز شرکت ملی مناطق نفت خیز جنوب ایران، ارایه می‌گردد.

روش بررسی: با توجه به این نکته که روش مجازه جرم، یک روش مناسب برای برآورد میزان دی‌اکسیدکربن ناشی از احتراق سوخت‌های فسیلی است، در این مقاله میزان انتشار دی‌اکسیدکربن با استفاده از ضرایب انتشار، براساس روش آنالیز سوخت، محاسبه می‌گردد.

یافته‌ها: براساس نتایج به دست آمده در این تحقیق، میزان کل انتشار دی‌اکسیدکربن از واحد منتخب (kg/day) ۹۲۲۱۲/۹۷ است. در این میان سهم مشعل گاز اسیدی ۵۷۹۶۶۱/۷۵، مشعل گاز ترش ۱۲۹۲۱/۹۳ و دیگر های بخار (kg/day) ۳۲۹۶۲۹/۲۹ است.

نتیجه‌گیری: در بین منابع آلانده، مشعل گاز اسیدی با ۶۳٪، بیشترین سهم را در انتشار دی‌اکسیدکربن دارد. مقادیر برآورد شده براساس ضرایب انتشار سازمان حفاظت محیط‌زیست امریکا ۱/۲٪ پایین تر از تخمین واقعی میزان انتشار دی‌اکسیدکربن در واحد منتخب است.

واژگان کلیدی: آلودگی‌ها، دی‌اکسیدکربن، ضرایب انتشار، آنالیز سوخت، شیرین سازی گاز

- دکترای بهداشت محیط، دانشیار دانشکده بهداشت و مرکز تحقیقات فناوری‌های زیست محیطی، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز
- دانش آموخته کارشناسی ارشد آلودگی‌های محیط‌زیست، دانشکده محیط‌زیست، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات خوزستان
- کارشناس ارشد محیط‌زیست، سرپرست پروژه‌های محیط‌زیست و حفاظت صنعتی پژوهش و فناوری شرکت ملی مناطق نفت خیز جنوب

مقدمه

دی اکسید کربن یکی از مهم‌ترین گازهای گلخانه‌ای است که نوسانات آن در هوای پیرامونی چه در دوره قبل از صنعتی شدن و چه در زمان حال به علت مبادله دائمی آن بین هوا، آب و محیط بیولوژیکی وجود داشته است. پیش از صنعتی شدن یک وضعیت متوازن در این مادله، با تغییرات کم وجود داشته، اما از زمان صنعتی شدن به بعد، این توازن با دخالت CO_2 استفاده از سوخت‌های فسیلی است. به طوری که در مجموع سه چهارم غلظت آن در جو بر اثر احتراق سوخت‌های فسیلی و بقیه ناشی از تغییر کاربری زمین، به ویژه نابودی جنگل‌هاست (۱). در این میان یکی از صنایعی که با توجه به ماهیت فرایندهای به کار رفته، آلودگی‌های گازی زیادی را وارد اتمسفر می‌کند صنایع تولید نفت و فرآوری نفت و گاز است. فرایندهای احتراق و به خصوص فلرینگ که جهت حذف اجباری نفت خام و گازهای اضافی در میادین تولید نفت و گاز استفاده می‌شود سبب می‌گردد، آلینده‌های گازی زیادی که عمدها ترکیبات هیدروکربوری، CO_x , SO_x , NO_x هستند، وارد اتمسفر شوند (۲). به طور کلی منابع انتشار آلینده‌ها به چهار دسته شامل: منابع نقطه‌ای، منابع خطی، منابع ناحیه‌ای و منابع لحظه‌ای تقسیم می‌گردند. از میان منابع فوق، میزان انتشار آلودگی ناشی از منابع نقطه‌ای بسیار حائز اهمیت است، زیرا این منابع اولاً نوع فراوانی داشته و عمله آلینده‌های مهم صنعتی را در بر می‌گیرد و ثانیاً حجم زیادی از آلودگی‌ها، ناشی از این نوع منابع هستند (۱). صنایع تولید نفت و گاز به دلیل دارا بودن فرایندهای احتراق سالیانه مقادیر زیادی از آلینده‌های گازی را وارد اتمسفر می‌کنند (۳).

چهار روش اصلی برای تخمین میزان انتشار آلینده‌ها (Emission Estimation Techniques) EET وجود دارد که عبارتند از: (۴)

نمونه برداری یا اندازه گیری مستقیم

موازنجه

آنالیز سوخت یا دیگر محاسبات مهندسی ضرایب انتشار

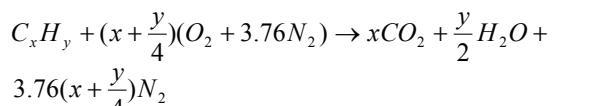
با توجه به ارجحیت بالای روش موازنجه جرم و آنالیز سوخت در ارتباط با سنجش میزان CO_2 از فرایندهای احتراق نسبت به سایر روش‌ها و با توجه به اینکه عمدۀ منابع آلینده در واحد منتخب منابع احتراقی هستند، در نتیجه روش آنالیز سوخت در مورد این منابع می‌تواند با دقت بالا کاربرد داشته باشد. از این رو در این تحقیق، ابتدا با استفاده از اطلاعات سوخت‌های مصرفی در واحد منتخب شامل: محتوی کربن سوخت‌ها و ارزش حرارتی آنها، ضریب انتشار تعیین و سپس با استفاده از ضرایب انتشار به دست آمده میزان انتشار گاز CO_2 برآورد گردیده است. به منظور مقایسه با استانداردهای بین‌المللی با استفاده از ضرایب انتشار EPA نیز میزان انتشار CO_2 از واحد مربوط برآورد گردیده که در پایان نتایج با یکدیگر مقایسه می‌گردد.

در تحقیقی که به تدوین ضرایب انتشار آلینده‌های هوا در پالایشگاه‌های نفت، در راستای نیل به شاخص‌های توسعه پایدار پرداخته، مشخص گردید که فاکتورهای انتشار، CO_2 , NO_x و SO_2 به ترتیب $3/5$, $4/2$ و 119 برابر بیشتر از پالایشگاه‌های کشور انگلیس هستند (۵).

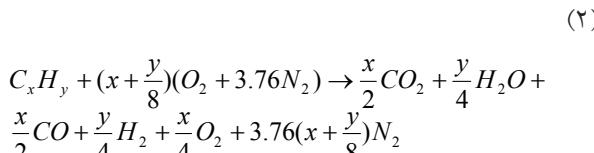
بررسی میزان پراکنش گاز CO_2 , خروجی از نیروگاه زمین ppm گرمایی سبلان نشان داد که حداقل غلظت این گاز 300 بوده که از استانداردهای تعیین شده توسط انتستیتو ملی بهداشت و سلامت حرفه‌ای و اداره بهداشت و سلامت شغلی امریکا به مراتب کمتر است (۶).

براساس تحقیق به عمل آمده در زمینه تعیین میزان و ضرایب انتشار NO_x , NO_2 , CO , CO_2 , SO_2 در پتروشیمی فن آوران مشخص گردید که غلظت تمام گازهای خروجی از این واحد در سطح پایین تر از محدوده استانداردهای سازمان حفاظت محیط زیست ایران قرار دارد (۷).

با توجه به اتکای اقتصاد ایران بر درآمد حاصل از نفت، فعالیت‌های شرکت نفت در ایران روز به روز گسترش یافته و

احتراق ناقص: در این حالت تمامی کربن موجود در سوخت به CO_2 تبدیل نشده و میزان انتشار CO_2 به بازده فرایند احتراق بستگی دارد.

به طور کلی انتشار CO_2 از هر منبع احتراقی از سه عامل ناشی می‌گردد:

(۱) CO_2 موجود در هوای احتراق

(۲) CO_2 ناشی از سوختن هیدروکربن‌های موجود در سوخت

(۳) CO_2 موجود در ترکیب گاز سوخت

با توجه به این که CO_2 موجود در هوای احتراق، به همان میزان که وارد فرایند می‌گردد، خارج می‌شود، در نتیجه ورودی و خروجی آن برابر است و می‌توان از آن صرف نظر کرد.

اما برای محاسبه میزان انتشار CO_2 ناشی از هر منبع باید، میزان دی‌اکسیدکربن ناشی از سوختن هیدروکربن‌های موجود در ترکیب سوخت و دی‌اکسیدکربن موجود در ترکیب گاز سوخت را لحاظ کرد. به طور معمول چنین فرض می‌شود

که طی فرایند احتراق حدود ۱/۵ درصد از کربن سوخت نیز به شکل CO منتشر می‌گردد که به طور سریع در هوای محیط به CO_2 تبدیل می‌گردد. همچنین حدود یک درصد از محتوای کربن نیز به صورت ترکیبات آلی فرار غیر متان

(non-methane volatile compounds) منتشر می‌گردد که در نهایت به CO_2 تبدیل خواهد شد.

در این تحقیق پس از تعیین مشخصات سوخت مصرفی واحد، با استفاده از معادله (۳) ضریب انتشار CO_2 بر حسب (IbCO₂/MMBtu) محاسبه گردید: (۱۱)

در پی آن با گسترش فعالیت‌ها بر میزان آلاینده‌های زیست محیطی نیز افزوده خواهد شد. بنابراین نتایج این تحقیق می‌تواند یک سامانه مناسب برای تدوین برنامه‌های پایش و کنترل آلاینده‌های هوا ناشی از واحد مذکور و واحدهای مشابه را به وجود آورد.

مواد و روش‌ها

معرفی محدوده مطالعات و فرایند واحد شیرین سازی گاز
خوراک ورودی کارخانه مورد مطالعه، گازهای همراه ترش سازند بنگستان میادین نفتی است. گازهای همراه حاصل از میادین نفتی، پس از تراکم و نم زدایی به این واحد هدایت شده و پس از فرآورش در این واحد به کارخانه‌های گاز و گاز مایع، به منظور تولید مایعات گازی ارسال می‌شود. در این فرایند گازهای ترش ارسالی از ایستگاه‌های تقویت فشار در ابتدا وارد لخته‌گیرها شده و در این مخازن میعانات همراه گاز از آن جدا می‌شوند. مایعات ترش به وسیله گاز شیرین خروجی کارخانه، تصفیه شده و سپس به کارخانه‌های گاز مایع ارسال می‌گردد. میزان سولفید هیدروژن در مایعات ارسالی حدود ۵۰ ppm است. گازهای خروجی لخته‌گیر نیز وارد واحد شیرین سازی گاز (واحد آمین) می‌شود که در این مرحله به وسیله محلول دی‌اتانول آمین (DEA) گازهای اسیدی CO₂ و H₂S موجود در گاز جذب شده و گاز شیرین به کارخانه‌های گاز و گاز مایع ارسال می‌گردد. میزان سولفید هیدروژن در گاز خروجی کمتر از ۴ ppm و مقدار دی‌اکسیدکربن در آن نیز کمتر از ۰/۴ درصد است. دیگ‌های بخار (Boiler) نیز در این واحد وظیفه تأمین بخار آب لازم برای احیا آمین را بر عهده دارند (۸).

محاسبه ضریب انتشار CO_2

روش آنالیز سوخت متداول‌ترین روش جهت برآورد میزان CO₂ ناشی از احتراق سوخت‌های فسیلی است (۹). در احتراق سوخت‌های فسیلی دو فرایند به وقوع می‌پیوندد (۱۰) :

احتراق کامل: که در این صورت با داشتن میزان کربن موجود در ترکیب سوخت مورد نظر می‌توان میزان CO₂ منتشر شده از آن را محاسبه نمود.

ضریب انتشار و ER بازده کاهش انتشار کلی به صورت درصد است و چون هیچ کدام از منابع آلاینده در واحد مورد بررسی مجهز به وسیله کترولی نبودند، این مقدار برای کلیه منابع صفر لحاظ گردید. برای افزایش دقت، نتایج به دست آمده از برآورد میزان، در ارزش حرارتی سوخت مصرفی منبع ضرب شده سپس نتایج به کیلوگرم در روز تبدیل گردید. در پایان مقادیر به دست آمده با نتایج برآورد میزان حاصل از ضرایب انتشار سازمان حفاظت محیط زیست امریکا، مقایسه گردید.

مشخصات سوخت‌های مصرفی واحد مورد مطالعه
برای برآورد میزان انتشار آلاینده‌های گازی هوا از منابع آلاینده، باید مشخصات سوخت هر یک از منابع به طور جداگانه تعیین گردد. بدین منظور شش نوبت نمونه برداری به صورت ماهانه از سوخت گازی و سوخت اسیدی مورد استفاده در این واحد به عمل آمده که آنالیز نمونه‌ها توسط دستگاه کروماتوگرافی گازی (GC) مدل Chrom pack CP9000 انجام شد. این اسیدی میزان حجمی انگلیس صورت گرفته است (۱۷). اندازه گیری میزان حجمی و تعیین غلظت گازها، ترکیبات و عناصر موجود در سوخت گازی مصرفی به وسیله آزمایشگاه مرکزی مناطق نفت خیز جنوب و با استفاده از روش‌های استاندارد براساس شیوه پیشنهادی انسستیتو نفت امریکا و انجمن امریکایی روش‌ها و مواد انجام شده است (۱۸ و ۱۹). سپس با استفاده از نرم افزار SPSS انحراف معیار و میانگین نمونه‌ها محاسبه گردید که نتایج محاسبات در جداول (۱ و ۲) ارایه گردیده است.

ضرایب انتشار سازمان حفاظت محیط زیست امریکا

ضرایب انتشار یکی از ابزارهای مهم در زمینه برآورد میزان انتشار آلاینده‌ها در اتمسفرند (۲۰). این ضرایب معمولاً میزان انتشار آلاینده‌های ناشی از فعالیت‌های مختلف را بر حسب وزن، مقدار مسافت و یا زمان تداوم بیان می‌نمایند (۱۶). تخمین میزان انتشار آلاینده‌ها از منابع آلاینده در واحد منتخب با استفاده از ضرایب انتشار کلی هر چند روش دقیقی نیست اما به عنوان یک تقریب می‌تواند به فهم میزان آلاینده‌گی منابع آلاینده، کمک کند. یکی از ضرایب انتشار معتبر برای تخمین

(۳)

$$EF_{\text{CO}_2} (\text{lbCO}_2 / \text{MMBtu}) = SG_{\text{fuel}} \cdot \rho_{\text{air}} \cdot 0.0624 \cdot \frac{1}{H_{\text{fuel}}} \times Wt\% C_{\text{fuel}} \times \eta \times \frac{44 \text{lbCO}_2}{12 \text{lbC}} \times 10^4$$

در این معادله EF ضریب انتشار CO_2 , SG وزن مخصوص سوخت، ρ_{air} دانسیته هوا (در حدود $1/20.5 \text{ kg/m}^3$ در 0°C) و H_{fuel} ارزش حرارتی سوخت، $Wt\% C_{\text{fuel}}$ درصد وزنی کربن موجود در سوخت و η بازده احتراق است.

سازمان حفاظت محیط زیست امریکا، (EPA) IPCC's Environmental Protection Agency احتراق را برای دیگ بخار $99/995\%$ اعلام نموده‌اند (۱۲ و ۱۳). با توجه به این نکته که مدت زمان زیادی از راه اندازی تاسیسات نمی‌گذرد، بازده احتراق برای دیگ‌های بخار $99/995\%$ در نظر گرفته شد. برای مشعل‌ها، به خصوص در حالت‌های پایلوت بازده احتراق بالاتر از 98% در نظر گرفته شده است (۱۴). باید توجه داشت که در شرایط اضطراری بازده احتراق کاهش می‌یابد، زیرا حجم گاز ورودی به مشعل افزایش یافته و در نتیجه ارزش حرارتی سوخت پایین می‌آید. برخی پژوهشگران، بازده فرایند احتراق را در این حالت کمتر از 90% در نظر گرفته‌اند (۱۵). برای محاسبه $Wt\% C_{\text{fuel}}$ از معادله (۴) استفاده گردید.

(۴)

$$wt\% C_{\text{mixture}} = \frac{1}{100} \times \sum_{i=1}^{\# \text{components}} (wt\%_i \times wt\% C_i)$$

در این رابطه $wt\% C_{\text{mixture}}$ درصد وزنی کربن در سوخت و مخلوط، $wt\%_i$ درصد وزن ترکیبات موجود در سوخت و $wt\% C_i$ درصد وزنی هر کربن موجود در ترکیب سوخت است.

در نهایت، با استفاده از ضرایب انتشار محاسبه شده و میزان احتراق روزانه گاز در هر منبع، میزان انتشار آلاینده براساس معادله (۵) برآورد گردید: (۱۶)

(۵)

$$E = A \times EF \times (1 - ER/100)$$

در این رابطه E نشان‌دهنده میزان انتشار، A میزان فعالیت، EF

جدول ۱: ترکیب و مشخصات سوخت گازی مورد استفاده در منابع احتراقی (% مولی) (۱۷)

گاز سوختی												نمونه ها
وزن مولکولی	دنسیته	مولفه هیدروژن	تی اسیدی کربن	بنزون	گاز	زمول و اینزوئتان	زمول و ایترو بنزان	گروزان	اتان	فن	ترکیب شیمیایی	
۲۰/۲	۰/۷	۰/۱۵	۰/۳۵	۰/۱۵	۰/۰۲	۰/۰۷	۰/۷۵	۴/۷	۱۶/۴	۷۷/۵	میانگین دادهها	
۰/۳۱	۰/۱۱	۰/۲۷	۰/۱۱	۰/۰۵۶	۰/۰۱۲	۰/۰۲۹	۰/۲	۰/۵۶	۰/۹۱	۱/۲۸	انحراف معیار	
۱۲۲۹/۵												ارزش حرارتی (Btu/scf)

جدول ۲: ترکیب و مشخصات گاز اسیدی مورد استفاده در منابع احتراقی (% مولی) (۱۷)

گاز اسیدی												نمونه ها
ریجی برارت	فشار	مولفه هیدروژن	تی اسیدی کربن	بنزون	گاز	زمول و اینزوئتان	زمول و ایترو بنزان	گروزان	فن	اتان	ترکیب شیمیایی	
۵۷/۳	۰/۷۳	۲۶/۵	۵۳/۵	۰/۶۷	۰/۵۸	۰/۵۲	۰/۴۴	۰/۷	۱/۹۸	۲/۳	۱۱/۶	میانگین دادهها
۱/۸۶	۰/۰۲۳	۲/۸	۵/۵	۰/۴۷	۰/۵۳	۰/۶۴	۰/۴۴	۰/۵۴	۱/۴۴	۱/۲	۶/۵	انحراف معیار
۵۷۳/۹												ارزش حرارتی (Btu/scf)

یافته ها

مشخصات منابع آلاینده شناسایی شده

در جدول ۴ مشخصات منابع آلاینده شناسایی شده در واحد مورد مطالعه، ارایه گردیده است. مشعل گاز ترش این واحد، در اکثر مواقع در حالت پایلوت عمل می کند و حالت های اضطراری به ندرت و در مدت زمان های کم اتفاق می افتاد. بنابراین در این تحقیق از احتراق مشعل در حالت اضطراری در مقایسه با زمان احتراق در حالت پایلوت صرف نظر گردیده است.

ضرایب انتشار محاسبه شده براساس روش آنالیز سوخت در جدول ۵ نتایج ضرایب انتشار محاسبه شده براساس روش آنالیز سوخت به تفکیک منابع آلاینده ارایه گردیده است.

میزان انتشار آلاینده ها از منابع آلاینده، ضرایب انتشار آرانس حفاظت محیط زیست امریکا موسوم به سند AP-42 است. بنابراین پس از محاسبه ضرایب انتشار واقعی، ضرایب انتشار کلی معرفی گردیده (جدول ۳) و با استفاده از معادله ۵ و در دست داشتن میزان خوراک ورودی به هر منبع، میزان انتشار CO_2 توسط ضرایب انتشار EPA نیز برآورد می گردد.

جدول ۳: ضرایب انتشار EPA برای CO_2 به تفکیک منابع آلاینده (۲۱)

ردیف	منبع	ضریب انتشار EPA
۱	مشعل گاز اسیدی	ارایه نشده ^۱
۲	مشعل گاز ترش	۱۱۲/۷۲
۳	دیگ بخار	۱۱۵/۰۲

۱- هیچ مقداری در مراجع گزارش نشده است. بنابراین مجموع انتشار با استفاده از همان مقدار محاسبه شده بدست آمده است.

و ضرایب انتشار EPA، بر حسب کیلوگرم در روز ارایه گردیده است. به دلیل عدم ارایه ضریب انتشار برای مشعل گاز اسیدی به وسیله مراجع معتبر، برآورد میزان برای این منبع، تنها توسط ضرایب انتشار محاسبه شده صورت گرفت.

در شکل ۱ میزان انتشار CO_2 از هر یک از منابع آلاینده، بر حسب درصد ارایه گردیده است. بر این اساس نقش مشعل گاز اسیدی در انتشار CO_2 به محیط حدود ۶۳٪، مشعل گازترش ۱۴٪ و دیگر های بخار ۳۵٪ است.

جدول ۴: مشخصات منابع آلاینده شناسایی شده در واحد منتخب

ردیف	نام منبع	نوع	متوسط دبی خوراک MMscf/day
۱	مسیر گاز ترش	مشعل مرتفع	۰/۲
۲	مسیر گاز اسیدی	مشعل مرتفع	۱۵
۳	۵ عدد دیگر بخار	دودکش	۵

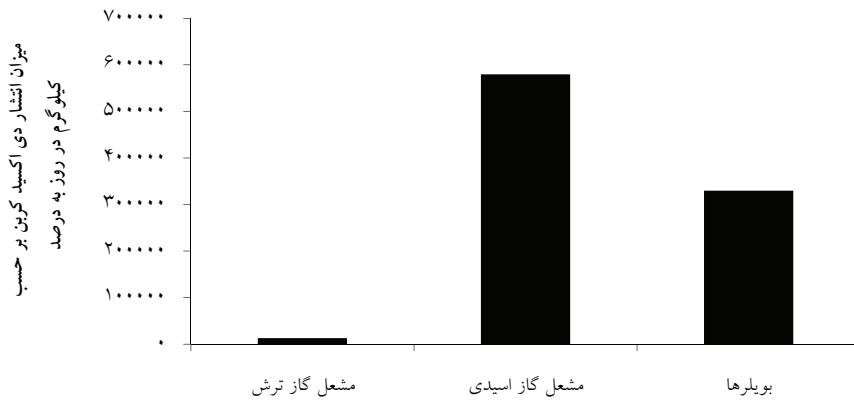
نتایج برآورد میزان انتشار گاز CO_2 به تفکیک منابع آلاینده در جدول ۶ نتایج برآورد میزان انتشار گاز CO_2 ناشی از هر منبع موجود در واحد منتخب، براساس ضرایب انتشار محاسبه شده

جدول ۵: ضرایب انتشار محاسبه شده براساس آنالیز سوخت بر حسب ($\text{lb CO}_2/\text{MMBtu}$)

ردیف	منبع آلاینده	ضریب انتشار محاسبه شده	Wt %C _{fuel}	ضرایب انتشار
۱	مشعل گاز اسیدی با بازده ۹۸٪	۳۳/۵۷	۱۸۳/۴۲	
۲	مشعل گاز ترش با بازده ۹۸٪	۷۵/۸۵	۱۱۵/۸۵	
۳	دیگر های بخار با بازده ۹۹٪	۷۵/۸۵	۱۱۸/۲۱	

جدول ۶: برآورد میزان انتشار CO_2 براساس ضرایب انتشار محاسبه شده و ضرایب انتشار EPA بر حسب (kg/day)

ردیف	منابع آلاینده	ضرایب انتشار محاسبه شده	ضرایب انتشار	ضرایب انتشار	برآورد میزان CO_2 براساس
۱	مشعل گاز اسیدی	۵۷۹۶۶۱/۷۵		ارائه نشده	۱۲۵۸۴۰-
۲	مشعل گاز ترش	۱۲۹۲۱/۹۳			۳۲۱۰۱۷/۰
۳	بویلرها	۳۲۹۶۲۹/۲۹			۳۳۳۶۰۱
۴	جمع	۹۲۲۲۱۲/۹۷			

شکل ۱: میزان انتشار CO_2 هر یک از منابع آلاینده واحد منتخب براساس ضرایب انتشار محاسبه شده

به ترتیب $183/42$ و $118/21$ بر حسب (lb CO₂/MMBtu) است. این محاسبات حاکی از آن است که ضرایب انتشار با توجه به تغییر نوع سوخت بسیار متفاوتند بر این اساس برای تعیین میزان انتشار آلاینده CO₂ و آلاینده هایی که در ارتباط با ترکیب سوخت هستند، ضرایب انتشار باید از طریق آنالیز ترکیبات سوخت و لحاظ کردن بازده واقعی منابع احتراقی به دست آید (۱۱). ضرایب انتشار در صورت فراهم بودن اطلاعات دقیق فرایندی می تواند، برآورد خوبی از میزان آلودگی در واحدهای تولید نفت و گاز فراهم کند. دلیل این امر مشابهت منابع آلاینده در واحدهای تولید نفت و گاز است، هر چند ممکن است تعداد منابع آلاینده در واحدها متفاوت باشد.

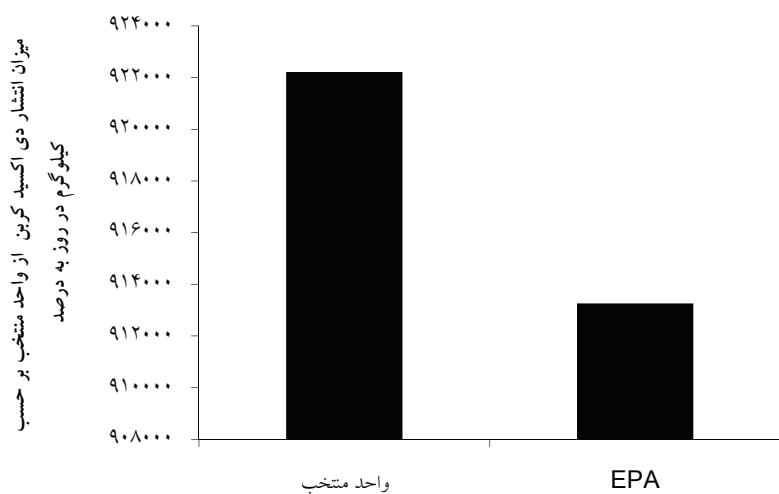
نتیجه گیری

براساس نتایج به دست آمده از جدول ۶ به طور کلی $922212/97$ کیلوگرم گاز CO₂ در روز از این واحد متنشر می شود. برآورد اولیه ای که از لحاظ شدت آلاینده منابع در این واحد صورت گرفت نشان داد که به طور کلی سهم مشعل گاز اسیدی با $63/0$ %، در مقایسه با مشعل گازترش $4/1$ % و بویلرهای $35/7$ % در انتشار CO₂ به محیط بسیار قابل توجه است (شکل ۱).

چنانچه برآورد میزان انتشار براساس ضرایب انتشار محاسبه شده برای دو منبع بویلر و مشعل گاز ترش انجام پذیرد، نتایج آن نسبت به برآورد میزان براساس ضرایب انتشار EPA، $32/1$ % بالاتر است. در شکل ۲ میزان انتشار CO₂ برآورد شده، براساس ضرایب انتشار محاسبه شده با ضرایب انتشار EPA مقایسه گردیده است.

بحث

دی اکسید کربن یکی از گازهای مهم گلخانه‌ای بوده و نتیجه احتراق کامل سوخت های فسیلی است. در این تحقیق برای برآورد میزان انتشار گاز دی اکسید کربن از روش آنالیز سوخت استفاده گردید. براساس بررسی های صورت گرفته، مهم ترین منابع انتشار آلاینده های گازی در واحد منتخب: مشعل گاز اسیدی، مشعل گاز ترش و دیگر های بخار هستند. در این میان مشعل های گازی با توجه به شرایط احتراق در هوای آزاد و احتمال وزش باد و در نتیجه، افت بازده و نیز احتمال سوزاندن گازهای زاید و تصفیه نشده در شرایط اضطراری، پتانسیل بالایی برای تولید آلاینده های هوای محیط دارند. محاسبات انجام شده نشان داد ضرایب انتشار این گاز برای مشعل گاز اسیدی و بویلر به عنوان مهم ترین منابع احتراق در این واحد

شکل ۲: مقایسه کلی میزان انتشار CO₂ از واحد منتخب براساس ضرایب انتشار محاسبه شده و ضرایب انتشار EPA

زیست امریکاست (به شرط این که برای مشعل گاز اسیدی از همان ضریب انتشار محاسبه شده استفاده گردد) (شکل ۲). به طور کلی با اتخاذ شیوه های صحیح مدیریت ضایعات گازی و کاهش حجم گازهای زاید ورودی به مشعل ها، می توان از میزان انتشار گاز CO_2 به محیط کاست.

پایین بودن سهم مشعل گاز ترش در انتشار CO_2 به محیط با توجه به این نکته که این مشعل در اکثر موقع در حالت پایلوت قرار دارد قابل توجیه است. مقایسه نتایج به دست آمده از میزان انتشار CO_2 براساس آنالیز سوخت با میزان انتشار CO_2 براساس ضرایب انتشار EPA نشان داد که میزان انتشار CO_2 در این واحد ۵٪ بالاتر از حد استاندارد آژانس حفاظت محیط

منابع

1. Ghiasuddin M. Air Pollution Source, Effects and Control. Tehran: Tehran University Press; 2006 (in Persian).
2. Sonibare JA, Akeredolu FA. A theoretical prediction of non-methane gaseous emissions from natural gas combustion. Energy Policy. 2004;32:1653–65.
3. U.S. Environmental Protection Agency (EPA). Introduction to Petroleum Industry. USA: USEPA; 2008 [cited 9 Apr 2009]. Available from: <http://www.epa.gov/ttn/chief/ch05/final/c05s00/pdf>.
4. National Pollutant Inventory (NPI). Emission estimation technique manual for combustion in boilers. Canberra: Environment Australia; 2003 [cited 9 Apr 2009]. Available from: <http://www.naei.org.uk/>.
5. Abbaspor M, karbassi A, Sekhavatjoo M. Legislation emission factors of air pollutants in country refineries to achieve permanent increment. Environmental Science and Technology. 2006;9(1):221-28.
6. Karbassi A, Mohammad Mirzai S. Prediction of CO_2 dispersal egresses from earthworm Sabalan powerhouse. Proceeding of the 1st International Management and Programming Energy Conference; 2006; Tehran, Iran.
7. Ghanavati Hormozi A, Naddafi K, Nabizade Nodehi R, Jaafarzade Haghifard N. Determination and emission factories of SO_2 , CO_2 , CO , NO , NO_2 , NO_x gases in the Fanavaran petrochemical. Iranian Journal of Health and Environment. 2010;3(1):83-92 (in Persian).
8. Ministry of Petroleum. Gas Sweetening Unit. Final report. Tehran: Ministry of Petroleum; 2008 (in Persian).
9. U.S. Environmental Protection Agency (EPA). Liquefied petroleum gas combustion. USA: U.S. Environmental Protection Agency; 1996 [cited 13 Mar 2009]. Available from: <http://www.epa.gov/tth/chief/ap42/ch01/final/c01s05/pdf>.
10. Energy Information Administration (EIA). Documentation for emissions of greenhouse gases in the United States 2004. Final report. Washington DC: Office of Integrated Analysis and Forecasting, U.S. Department of Energy; 2006. Report No.: 20585, DOE/EIA-0638.
11. American Petroleum Institute (API). Compendium of greenhouse gas emissions estimation methodologies for the oil and gas industry. USA: American Petroleum Institute; 2001 [cited 13 Mar 2009]. Available from: <http://www.global.ihs.com>.
12. U.S. Environmental Protection Agency (EPA). Compilation of air pollutant emission factors, stationary point and area sources, stationary internal combustion sources. USA: U.S. Environmental Protection Agency; 2000 [cited 22 Feb 2009]. Available from: <http://www.epa.gov/ttn/chief/ap42/ch03/final/c03s01/pdf>.

13. Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC). Revised 1996 IPCC guidelines for national greenhouse gas inventories. Kenya: United Nations Environment Programme; 1996 [cited 12 Feb 2010]. Available from: <http://www.ipcc-nccc.iges.or.jp/public/gl/invs1.htm>
14. Romano RR. Control emissions with flare efficiency. *Hydrocarbon Processing*. 1983;62:78-80.
15. Blackwood TR. An evaluation of flare combustion efficiency using open-path Fourier transform infrared technology. *Journal of the Air and Waste Management Association*. 2000;50:1714-22.
16. U.S. Environmental Protection Agency (EPA). Introduction to Ap-42 Compilation of Air Pollution Emission Factors. USA: U.S. Environmental Protection Agency; 1995 [cited 25 Jul 2009]. Available from: <http://www.epa.gov/ttn/chief/ap42/>.
17. Office National Iranian South Oil Company. Chemical information. Final report. Ahwaz: Office National Iranian South Oil Company; 2008.
18. American Petroleum Institute (API). Mass measurement of natural gas liquids. USA: American Petroleum Institute (API); 2011 [cited 19 Apr 2011]. Available from: www.api.org/standards/standards-plan/index.cfm.
19. American Society for testing of Materials (ASTM). ASTM Annual Book. USA: ASTM; 2005.
20. National Pollutant Inventory (NPI). Emission estimation technique manual for petroleum refining Canberra: Environment Australia; 1999 [cited 9 Apr 2009]. Available from: <http://www.naei.org.uk/>.
21. U.S. Environmental Protection Agency (EPA). Compilation of Air Pollutant Emission Factors. Stationary Point and Area Sources. USA: U.S. Environmental Protection Agency; 1998 [cited 9 Apr 2009]. Available from: <http://www.epa.gov/ttn/chief/ap42/ch01/final/c01s04/pdf>.

CO₂ Estimation of National Iranian South Oil Company Gas Sweetening Plants by Using Fuel Analysis Method

Jaafarzade haghghi fard N.¹, *Zoveyavi A.², Glishkhani M.², Maasoomi A.³

¹Department of Environmental Health Engineering, School of Public Health, Jondishapour University of Medical Sciences, Khuzestan, Iran

²Department of Environment and Energy Science and Research Branch, Islamic Azad University, Khuzestan, Iran

³ National Iranian South Oil Company, Khuzestan, Iran

Received; 25 May 2011 Accepted; 25 August 2011

ABSTRACT

Background and Objectives: Industrial processes are the major sources of environmental pollutants. Oil & gas processing are one of the industries which emitting several air pollution matters in to the atmosphere. The obtained results of CO₂ emission in one of the Gas Sweetening unit of Iranian south oil company based on the field and deskwork calculations is presented in this paper.

Materials and Methods: Fuel analysis method is the best method for CO₂ estimation from combustion sources. In this paper, CO₂ emission factor for gas sweetening plants is estimated based on this method.

Results: The obtained results showed that total CO₂ emission in selected unit is about 922212/97 (kg/d) and CO₂ emissions for the separate parts of this unit are 579661/75, 12921/93 and 329629/29 for acid gas flare, gas flare and boilers respectively.

Conclusion: comparison between the separated parts of the studied units showed that emission of acid gas flare is higher than other sources (i.e about 63% of total CO₂ emission), and by using the EPA default CO₂ emission factors the CO₂ emitted 1/2 % lower than the actual emission in the mentioned unit.

Key words: Air pollution, CO₂ , Emission factor, Fuel Analysis, Gas Sweetening

*Corresponding Author: *A_zoveyavi@yahoo.com*

Tel: +98 916 316 18 42 , Fax:+98 611 412 45 76